

A Ő k k a r a

Hayâtlı, kayalı, hakka dayalı derĒi

œ AÇık Veysel œ AÇık Kara Mehmet œ Muzaffer Uslu œ Őükrü Ünal
œ Tacettin ŐimŐek œ M. Nihat Malkoœ œ Ali Rıza KaŐıkœ œ Musa Serin
œ Halit Yıldırım œ Dursun YeŐil œ Hilmi Kınalı œ Mehmet Pektaş
Leyla Yıldırım (Leylican) œ Hacı Musa Tuncer œ Mehmet Aluœ
œ Niyazi Karabulut œ Osman Gazi Turaœ œ Tayyib Atmaca

37. Sayı Mart 2021

❖ Mehmet Pektaş

Online Eğitimden Ohline Eğitime

Doktor Keçi'nin muayenehanesi ormanın ortasındaki yaşlı ağacın kovuğundaydı. Ormanın tek doktoru olduğundan yaralanan ve hastalanan tüm hayvanlar ona geliyordu. Korona virüs salgını başladı başlayalı Doktor Keçi'nin işi daha da zorlaşmıştı. Her ne kadar ormanda henüz hiç korona virüs vakası görülmemiş olsa da Doktor Keçi teyakkuzdaydı. Ateşi, çıkan burnu akan, kendini halsiz hisseden ve koronaya yakalandığını düşünen hayvanların ne zaman gelecekleri belli olmadığından aylardır evine gitmiyor, bir ağaç kovuğunda yatıp kalkıyordu.

O gün çok sakin başlamıştı güne. Muayenehaneye günlük olarak gelen ama uzun zamandır okumaya fırsat bulamadığı Ormanın Sesi gazetesini okuyordu. Bir anda kulağına gelen havlama sesiyle irkildi. Havlama sesinin arkasından kuş sesleri duyar gibi oldu, daha sonra da bir kükreme... Doktor, kapıya birkaç hayvanın birden geldiğini sandı. İçeriye tek başına Bilge Baykuş'un girdiğini görünce gözlerine inanamadı. Burnunun üzerindeki okuma gözlüğünü çıkararak günlük kullandığı gözlüğü taktı. Karşısındaki Bilge Baykuş'u baştan ayağa süzdükten sonra ona kapıyı işaret ederek:

"Dışarıdakiler yakınınız mı Bilge Hanım?" diye sordu. Bilge Baykuş istemsizce arkasına döndü, sonra tekrar başını çevirdi:

"Hayır, Doktor Bey, ben yalnız geldim." dedi ve bir anda horoz gibi ötmeye başladı. Doktorun şaşkınlığı bir kat daha artmıştı:

"Buyurun şöyle oturun. Ne derdiniz var anlatın bakalım." dedi.

Bilge Baykuş, çok gergin görünüyordu. Sert adımlarla ilerleyip doktorun gösterdiği yere oturdu, gözlüğünü düzeltip kanatlarını bağladı. Kendinden emin bir sesle:

"Ne derdim olacakmış canım, gayet sağlıklıyım ben." dedi, ardından tekrar ayağa kalktı. Sağ elinin tersini boyun hizasından karnına doğru usulca indirerek:

"Baksanıza hiç hastaya benzer halim var mı?" dedi.

Doktor Keçi, sakalını sıvazlıyor ve ne cevap vereceğini düşünüyordu ki Bilge Baykuş, ördek gibi ötmeye muayenehanenin içerisinde paytak paytak yürümeye başladı. Doktor telaşla yerinden kalkıp Bilge Baykuş'un koluna girdi.

"Şöyle sedyeye geçin de size bir sakinleştirici ya-

payım." dedi.

Bilge Baykuş kanatlarını doktordan kurtarıp çırpıma başladı. Bir taraftan da:

"Sakinim ben, sakinim ben!" diye avazı çıktığı kadar bağıırıyordu.

Çok geçmeden bitkin halde koltuğa çöktü. Gayet nazik bir ses tonuyla:

"Bana çam bardaktan su verir misiniz?" dedi.

Doktor Keçi hemen bir bardak su getirip sehpa ya bıraktı. Bilge Baykuş, suyu içtikten sonra iyice gevşedi.

"Kusura bakmayın Doktor Bey, son zamanlarda hiç iyi değilim." dedi.

Doktor Keçi, Bilge Baykuş'un sakinleştiğini anlayınca:

"Sıkıntılarınızı anlatın lütfen. Elimden belki bir şey gelir." dedi.

Baykuş başını salladı:

"Doktor Bey, korona virüs salgınının başladığı günleri hatırlıyorsunuzdur."

"Hatırlıyorum tabii."

"Kral Aslan hepimizi çayırda toplayıp bir konuşma yapmıştı. 'Sevgili orman halkı, Çin'de ortaya çıkan bir virüs tüm dünyaya yayıldı. Bu virüsün yarasalardan insanlara geçtiğini iddia edenler de var, laboratuvar ortamında insanlar tarafından üretildiğini iddia edenler de... Şimdilik bu konuda çok az şey biliniyor. Tüm dünya diken üstünde. Virüsün insanlardan hayvanlara geçtiğine dair bir kanıt olmasa da biz her şeye hazırlıklı olmalıyız. Biliyorsunuz insanlarla yaşayan pek çok soydaşımız var. Ayrıca insanlar bu virüse çare bulmak için bizi kobay olarak kullanmak isteyebilirler. Bu yüzden bazı tedbirler almak zorundayız.' demişti."

"Evet, aynen böyle demişti."

"Hemen ertesi gün ormanımızın tellalı Düztaban Deve, uygulanacak tedbirleri ilan etmişti. 'Duyduk duymadık demeyin! Bugünden sonra ormanımızda sürü halinde gezmek, otlamak veya avlanmak; her ne surette olursa olsun leş tüketmek, çamur içerisinde yaşamak, ortalığa pislemek yasaklanmıştır. Kış uykusuna yatan hayvanlar, bu yıla mahsus olmak üzere uykularına iki ay daha devam edeceklerdir. Ormanımıza ikinci bir emre kadar göçmen kuşlar dâhil olmak üzere dışarıdan hayvan kabul edilmeyecektir. Ormanın girişlerinde köpekler nöbet tutacak; atmaca, doğan gibi yırtıcı hayvanlar göç yollarını; köstebekler yer altı-

nı, köpek balıkları ise su altını kontrol edecektir. Ayrıca zürafalar sınırlarda gözcülük yapacaktır.' Bunları da hatırlıyorsunuzdur."

Baykuş Bilge'yi dikkatle dinleyen Doktor Keçi, evet anlamında başını salladı. Baykuş Bilge koyun gibi birkaç defa meledikten sonra devam etti:

"Ertesi gün Düztaban Deve tekrar ormanın içerisinde dolaşmaya başladı. Yeni tedbirler açıklandı. Öğretmenlik yaptığım Minik Kozalaklar Kreşi dâhil olmak üzere ormanımızdaki tüm okullar tatil edildi. Hepimiz çok tedirgin olmuştuk. Aylarca yuvalarımıza kapandık. Pek çoğumuz zayıf düştük, kanatlıların yavruları uçmayı, sürüngelelerin yavruları sürünmeyi, vahşi hayvanların yavruları avlanmayı öğrenemedi. Tüm hayvanların yuvalarına tıklıp kalması, kış uykusuna yatan hayvanların uyku sürelerinin uzatılması, arılar aracılığıyla döllen bitkilerin döllenmemesi, sürülerin dağıtılması, çiftleşmelerin zamanında olmaması gibi pek çok sebep ekosistemi tehlikeye soktu. İster istemez normalleşmeye başladık. Yasaklar bir bir kalktı. Biz de okullarımıza dönmek için hazırlanmaya başladık. Yavrularıma kavuşacağım için çok heyecanlıydım."

Tam bu sırada Bilge Baykuş, konuşmasını kesip kedi gibi miyavlamaya başladı. Doktor Keçi müdahale etmek için yerinden kalkmaya yeltenmişti ki Bilge Baykuş ona kanadıyla oturmasını işaret etti. Önündeki sudan gagasıyla bir yudum alıp devam etti.

"İyiymi merak etmeyin. Nerede kalmıştım?"

"Okullar..."

"Evet, okulların açılma zamanı geliyordu. Her tarafı temizledik, dezenfekte ettik. Eğitim öğretimin nasıl devam edeceğini bilmiyorduk. Posta güvercinleri her gün yeni yeni emirler getiriyordu. En son gelen emre göre sınıflar ikiye bölünecek, her sınıf haftada iki gün ikişer saat gelecekti. Pazartesi, salı bir grup; perşembe, cuma diğer grup... Çarşamba günü ise genel temizlik yapılacaktı. Sosyal mesafeye, hijyen kurallarına çok dikkat edilecekti. Yavrular birbiriyle temas etmeyecek, kreşimizdeki oyuncaklarla oynamayacaklardı. Hazırlıklarımız tamamlandı ve yavrular bir bir gelmeye başladı."

"Ne güzel!"

"Evet, ilk başta her şey güzel gidiyordu. Yavruları masalara tek tek oturttum, onlara hijyenin ne demek olduğunu anlattım, nasıl temizleneceklerini, nelere dikkat edeceklerini öğrettim."

Doktor Keçi, Bilge Baykuş'un lafı nereye getire-

ceğini merak ediyordu.

"Sonra?" diye sordu.

Bilge Baykuş ayağa fırlayıp at gibi kişnedi ve muayenehanenin içerisinde koşmaya başladı. Doktor Keçi, Bilge Baykuş'un hareketlerini yadırgamıyordu artık. Sabırla krizin geçmesini bekledi. Birkaç dakika sonra Bilge Baykuş, yaptığından pişman bir halde koltuğa oturdu.

"Çok özür dilerim. İstem dışı... Nerede kalmıştık?"

Doktor Keçi gayet sakin bir şekilde:

"Anlıyorum. Siz devam edin lütfen. Okul başlamıştı, orada kaldınız."

Bilge Baykuş gözlüklerini düzeltip devam etti:

"Ha, evet. Sonra posta güvercinleri yeni bir emir getirdi. Haftada iki gün olan okul, haftada beş güne, ders sayısı ise üçe çıkıyordu. Grupları birleştirdik. Biraz da böyle devam ettik. Tam alışıyoruz ki..."

"Evet?"

"Bir sabah posta güvercinleri yeni bir emir getirdi. Tüm okullar uzaktan eğitime geçecekmiş. Kafam karışmaya başlamıştı."

"Uzaktan eğitim nasıl oluyor ki?"

"Efendim, bize öğrenci sayısı kadar kuş veriliyor. Ben bu kuşları karşıma alıp ne söyleyeceksem söylüyorum. Mesela "Günaydın yavrularım," diyorum. Kuşlar havalanıyor, yavruların yuvalarına dağılıyor, benim söylediğimi her bir yavruya iletiyor. Yavru da bana ne diyecekse diyor. Mesela: "Günaydın öğretmenim." dediğini düşünün. Bu defa kuşlar benim yanıma uçup geliyor. Yavruların söylediklerini bana iletiyorlar."

"Gayet güzel bir uygulamaymış. Gerçekten dâhice bir buluş!"

Bilge Baykuş, bu defa inek gibi birkaç defa möö diye ses çıkardıktan sonra devam etti.

"Size göre güzel ama siz gelin bir de bana sorun. Kuşlardan mesajımı yanlış anlayanını mı dersiniz, yavrunun yuvasını bulamayıp başka yuvaya gidenini mi dersiniz. Yolda bir darı görüp yolunu değiştireni mi dersiniz, kaytaran, kaçan, yolunu şaşırmasını mı dersiniz... Ne oyun oynayabiliyoruz ne de yavrular birbiriyle iletişim kurabiliyor. İyi kötü biraz da böyle devam ettik. Kafam karma karışıktı. Bu defa anneler isyan etti."

"Neden?"

"Neden olacak? Biz çocuklarımızı okula gönderip ava çıkıyorduk, kışlık hazırlıklarımızı yapıyorduk, yuvamızla ilgileniyorduk. Şimdi bu çocuklara kim bakacak diye..."

“Kim bakacak?”

“Kim olacak? Tabii ki biz! Okulumuzu yeniden açtılar. İsteyen yavrusunu kreşe göndersin, istemeyen göndermesin dediler. İsteyene haftanın beş günü beş saat, isteyene dört saat, isteyene üç buçuk, isteyene iki virgül yetmiş beş saat ders... Göndermeyenler online, gönderenler offline, kararsızlar ohhline öğrenim görecekmiş. Gel de çık işin içinden.”

Doktor Keçi'nin de kafası karışmıştı. Merakla sordu:

“Sonra ne oldu?”

“Bu defa da biz isyan ettik, biz bakıcı mıyız diye.”

“Siz de haklısınız.”

“Haklıyız tabii. Bu defa isteyen öğretmenler gel-sin, istemeyen gelmesin, isteyen kocasını, isteyen babasını göndersin, istemeyen onu da gönderme-sin desinler diye bekledik.” Doktor Keçi'nin göz-leri yuvalarından çıkacak gibiydi:

“Buna izin verdiler mi?”

“Tabii ki hayır.”

“Ne yaptınız peki?”

“Öğrenci sayısını dörde böldük, ikiye katladık, üçle çarptık. Kaç etti?”

Birden bire bir matematik sorusuna muhatap olan Doktor Keçi'nin nutku durmuştu sanki.

“Ne bileyim ben?” diye çıkıştı.

Bilge Baykuş aniden sinirlendi, bir hamlede doktorun masasına sıçrayıp kanatlarını açtı. Aslan gibi kükreyerek:

“Ne demek ne bileyim? Nasıl doktorsun sen?” diye haykırdı.

Doktor Keçi, aslan sesi çıkaran Bilge Baykuş'tan tırsmıştı, biraz alttan alarak:

“Efendim, ne alakası var bunun doktorlukla?” dedi.

Bilge Baykuş, kükreyerek konuşmaya devam etti:

“Çok alakası var. Sabah okula gittik, kapıda iki kanadı arkada bir posta güvercini bekliyor. Beni görünce sırtarak sağ kanadındaki zarfı uzattı. Diğer kanadı hâlâ arkasındaydı.”

Doktor Keçi, kendini geri çekerek merakla:

“Ne yazıyordu kâğıtta, yoksa yeniden uzaktan eğitime mi geçiliyormuş?” diye sordu.

Bilge Baykuş olduğu yere çöküverdi. Bitkin bir ses tonuyla:

“Evet, yeniden uzaktan eğitime geçilecekmiş.” dedi.

Doktor Keçi:

“Geçtiniz mi peki?”

“Tam geçecektik ki güvercin bu defa sırtarak diğer kanadındaki zarfı uzattı.”

“O zarfta ne yazıyordu?”

“Durun bir dakika.”

Doktor Keçi bir şey anlamamıştı.

“Ne yazıyor, ne yazıyor?”

“Durun bir dakika! yazıyordu.”

“Siz ne yaptınız?”

“Bir dakika durdum.”

“Sonra?”

“Bir dakika sonra gökte bir posta güvercini daha belirdi. Gelip diğerinin yanına kondu. Kanadındaki zarfı bana uzattı.”

“Ne yazıyordu?”

“Bütün sınıflar beşe; öğrenciler dörde, öğretmenler üçe, veliler ikiye bölünecek. Sınavlar ikiye çarpılacak, çıkan sonucun küpü alınıp kareköküne kibrit suyu dökülecek.”

Doktor Keçi'nin kafası allak bullak olmuştu. Gözlüklerini çıkarıp gözlerini ovuşturdu, şakaklarını ovaladı.

“Hiçbir şey anlamadım. Lütfen tekrar anlatın. Ama bu defa tane tane...” dedikten sonra birden kurt gibi ulumaya başladı. Ardından aslan gibi kükredi, sonra eşek gibi anırdı, biraz da tavuk gibi gıdaklayıp ardından da kuş gibi cikledi. Birkaç defa da kanguru gibi zıpladı, maymun gibi taklalar attı. Sonra da ortalığı koklamaya, Bilge Baykuş'un etrafında dolanmaya başladı.

Bilge Baykuş, Doktor Keçi'ye hayret dolu gözlerle bakıyordu. Kendi kendine:

“Kafayı yedi herhalde” dedi.

O an gözleri duvardaki saate takıldı. Panik içinde:

“Olamaz saat 4'te canlı dersim vardı. Acele etmem lazım.” dedi.

Sonra da karga gibi gak gak diyerek açık pencereden uçup gitti. Doktor Keçi ise hâlâ onun peşinden kurt gibi uluyordu.